

Underbilag 1 til svaret på spørgsmål 23.

Ekstrakt af Indenrigsministeriets skrivelse til Folketingets udvalg angående forslag til lov om vaccinationsskader (svar på spm. 10 — 11.).

10. Under henvisning til udvalgets samråd med ministeren om udlevering af lægejournaler udbeder udvalget sig et materiale (betænkning o. lgn.), der kan være vejledende ved fortolkningen af § 10 i lov om offentlighed i forvaltningen, jfr. tidligere partsoffentlighedslovens § 2.

Svar:

En samlet redegørelse for spørgsmålet har justitsministeriet givet i vedlagte notat af 26. april 1971 om adgangen til aktindsigt i hospitalsjournaler. Redegørelsen er udarbejdet til brug ved indenrigsministeriets behandling af en begæring om aktindsigt i de sygejournaler, som af sundhedsstyrelsen har været rekvireret til brug ved retslægerådets og sundhedsstyrelsens afgivelse af udtalelser i en for indenrigsministeriet rejst sag om erstatning for vaccinationsskade.

Konklusionen af justitsministeriets redegørelse er, at det kun vil være foreneligt med bestemmelsen i offentlighedslovens § 10, stk. 1, 2. og 3. punktum, at undtage hospitalsjournaler, som har været overladt en offentlig myndighed til brug ved behandling af en verserende sag, fra en parts adgang til aktindsigt, for så vidt en sådan undtagelse efter en konkret vurdering skønnes påkrævet.

Retslægerådet og sundhedsstyrelsen har — som nævnt ved samrådet den 15. marts 1972 — i den foreliggende sag over for denne fortolkning af offentlighedsloven anført, at det må være muligt på grund af sygejournalernes særlige karakter generelt at undtage disse fra en parts adgang til aktindsigt. Som begrundelse herfor har retslægerå-

det bl. a. anført, at man altid fra lægelig side må fraråde, at sygejournaler udleveres til patienter eller patienters pårørende, idet journalerne ikke fuldt ud vil kunne forstås af ikke-læger, hvilket kan føre til misforsåelser og fejlslutninger, som særdeles ofte kan være psykisk traumatiserende for de pågældende. Rådet har endvidere anført, at det synspunkt, som er anført i bemærkningerne til partsoffentlighedslovens § 2: „Undtagelsesvis vil hensynet til parten selv kunne tilsige, at han ikke gøres bekendt med visse dokumenter“, bør gælde for alle sygejournaler. Endelig har retslægerådet anført følgende:

„Et fyldigt journalmateriale er af afgørende betydning for den lægelige behandling af patienter. Journaler indeholder ofte noter om præliminære overvejelser på spinkelt grundlag om mulige diagnoser, som under den fortsatte observation og undersøgelse frafalder. Enhver oplysning er eller kan vise sig at være betydningsfuld — herunder ved den daglige konference, under senere stadier af et sygehuseophold og ved fornyede indlæggelser på samme eller andet sygehus.

En fortolkning af loven om partsoffentlighed i retning af, at kendskabet til journalerne ikke på forhånd er begrænset til de på sygehusene ansatte eller — i henhold til lovgivningen — enkelte offentlige myndigheder med lægelig sagkyndig ekspertise, må befrygtes i løbet af kort tid at ville medføre en radikal ændring, nemlig en begrænsning af det i journalerne anførte, således at disse kun vil indeholde nøgne fakta, uden værdifulde overvejelser. Dette vil reducere journalernes værdi i det daglige arbejde, énsidigt til skade for patienterne.

I forbindelse med behandling af løbende sager modtager retslægerådet ligesom andre lægelige instanser sygejournaler til låns. Sygehusenes ledelse har undtagelsesfrit vist